

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertiu[m] est euita[n]de curiolitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De trinitate increata LXVII

In ecclesia solentur et publice ita etiam post
ipsa gratia divulgare tenent oēs ad explicitē
credendū mysteriū trinitatis. Hec Tho.
Ubi dicit archanasius. Quicūq; vult saluus
esse an oia op^o est vt teneat catholicaz fi-
de. Quā nisi q̄sq; rē. 2. seq̄. Fides autē ca-
tholica hec ē: vt vnū deū in trinitate 2. tri-
nitatē in vnitāte veneremur 2c. S; q̄rif
q̄re pposita sūt nobis tā ardua mysteria fi-
de credēda q̄ oino hoīs naturalē capaci-
tatē excedū: Rūder scrius thomas hēc
multū puenies qd̄ oīd. t i sūma 3. gētilēs
triplici ratōe. P̄ia ē rō ordinarōis. Q̄
dinamur em̄ ad alti^o bonū q̄ experiri i p̄-
fenti vita possum^o: s; ad clarā visionē di-
uine trinitatē 2. fructione diuine maiestā-
tis. Ubi dicit magr. j. iniaz. Res quib^o fruē-
dū est 2. q̄ nos b̄ōs facit sūt p̄r 2. filius 2.
sp̄s sc̄s. Ideo oportuit nos mēte euo-
cari ad aliqd̄ alti^o q̄ rō n̄ra p̄tingere pos-
sit in p̄nti: vt sic discam^o in illud bonū ten-
dere qd̄ totū studū vite p̄nti excedit. Et
sic decens erat hoīb^o pponi aliq̄ fide te-
nēda q̄ sup̄ naturales hoīs vires. Se-
cūda ē rō vere cognitiōis ad dei vīcē ve-
ritatē cognitiōne h̄ndā. Tūc em̄ solū in p̄-
fenti vere dei cognoscim^o q̄n̄ ipm̄ eē cre-
dim^o sup̄ oē illud qd̄ de deo cogitari p̄t
ab hoīe. Tercia ē rō delectatōis. Noticia
nāq; diuinoz est valde delectabilis. Ubi
aristoteles. x. Ethic. 3. simonidē p̄m̄ dicit
q̄ hō ad diuina 2. immortalia se trahere v̄z
q̄ntū p̄t. Et. ij. de animalib^o aristoteles dicit
q̄ q̄uis modicū sit illud qd̄ de substantijs
sup̄iorib^o p̄cipim^o: illud tñ modicū est ma-
gis amatū 2. desideratū oī cognitiōe quā
habem^o de substantijs inferiorib^o. Et his
itaq; p̄z fm̄ p̄m̄ q̄ de reb^o nobilissimis
q̄nticūq; inspecta cognitiō maximā per-
fectionē 2. delectationē aīe p̄fert 2. multo
magis cognitiō diuinoz secretorū habita p̄
fidē. Ubi apparet q̄ntū obligamur diuine
bonitati q̄ nob̄ dignata ē reuelare mysteri-
riū sūme maiestātē in vnitāte eēntie 2. tri-
nitāte p̄sonaz. Qm̄ autē h̄mōi n̄re fidei sa-
tramēta superāt altitudinē hūanū intel-
ctus nec demonstratiua rōe cognosci p̄nt.
3. oporteret vt simplicia f. de suscipiāt. 3. d. i.
ca. de sū. trini. 2. fide catholica. Glo. dicit.
Ubi rō dicit: supplet fides. Hec autē fū-
dēt cognitiō licz euidēs nō sit s; q̄ in sp̄s

culo 2. in enigmate: tñ certissima 2. indu-
bitabilis 2. signis irrefragabilib^o roborā-
ta. Ubi dicit Rich. li. j. de trini. Utinā q̄re-
deret inder: utinā aduerteret pagani eūm
q̄nta p̄cie securitate p̄ hac fide trinitatis
ad diuinū iudiciū poterim^o accedere. Nō
ne cū oī fiducia deo dicere poterim^o: dñe
si error ē a teipso decepti sum^o: Nā hec fi-
des rātis signis 2. p̄digijs p̄firmata ē que
nō nisi p̄ te heri p̄nt: 2. certe a sūme sc̄ritatē
viris nob̄ ē tradita 2. sūma 2. aūthētica at
testatione p̄bata teipso cooperāte 2. fmo
nē p̄firmate sequētib^o signis. Hec ille.

Tertium est mysterium eui
rāde curiositatis. vbi notād. q̄ licz mysteri-
riū diuine trinitatē sic firmiter 2. icōcusse ex
fide tenēd: nō ē tñ curiose inuestigādū p̄-
cipue p̄pter tria. Primo p̄f. cōp̄hen-
nis impossibilitatē qz vīcē p̄hēdi nō p̄t
Ubi h̄il. lib. de tri. Nō putet hō sua intel-
ligētia sacrm̄ gnationis 2. p̄cessiōis se pos-
se p̄seq. Ubi dicit b̄tus Tho. j. par. q. xxxij.
p̄hi n̄ cognouit mysteriū dinaz p̄sonaz
p̄ p̄ria q̄ sūt paternitas: filiatio 2. p̄cessiō
Juxta illō apli. j. Lox. ij. Loq̄mur dei sa-
piētia quā nemo p̄ncipū hui^o seculi nouit. s.
p̄hoz fm̄ glo. Cognouerūt tñ quedā ap̄-
propriata q̄ appropriāt p̄m̄is sic potētia
appropriat p̄ri: sapia filio: bonitas sp̄s sc̄s
nec adhuc cognouerūt h̄mōi tāq; app̄ria-
ta cū n̄ cognoscerēt ea q̄ app̄iat. Sed
cūdo p̄t curiose iqs̄itōis p̄culositatē. Ubi
dicit Prover. xxv. Sic q̄ mel comedit mul-
tū nō ē bonū: sic q̄ p̄scrutator ē maiestātē
opp̄rimet a gl̄a. 3. d. eccl. ij. Altiorare ne-
q̄steris 2. fortiora te ne scrutat^o fueris sed
q̄ tibi p̄cepit de^o cogita sp̄. Juxta qd̄ etiā
dicit Aug^o. Ubi q̄rif vnitās trinitatis nec
alicubi p̄culos^o errat nec laboriosius ali-
qd̄ q̄rif: nec fructuos^o aliqd̄ inuenit. Hec
ille. Tertio p̄pter talis p̄scrutatōis te-
meritatē. Ubi dicit dio. lib. de diu. m. Nō
est audēdū dicere aliqd̄ nec cogitare de su-
p̄substantiali oeculta diuinitate p̄ter ea q̄ di-
uinit^o nobis ex sacris eloquijs sūt exp̄ssa
Ber. Scrutari de sūma trinitate peruer-
sa curiositas est atq; temeritas: credere 2.
tenere sicut ecclesia sancta tenet pietas 2. se-
curitas: nosse eam 2. videre sicut est: v̄tra
eterna atq; sūma felicitas. Hec ille. q̄ au

¶ Ber. Pro festo Trinitatis.

tem impossibile sit intelligere et cōphēdere mysteriū trinitatis atq; temerariū seruari satis declaratū fuit brō Augusti. Qui eo tpe q̄ libros de trinitate scribebat cū p̄ litus maris socijs alōge sequētib; q̄dam de trinitate meditādo discuteret quendaz puerum in litore maris inuenit: qui cū quodā cochleari argēteo in quādā foueā quā fecerat aquā de mari effundebat dicens se totū mare in istā foueā positurū. Cui Aug. in risum p̄uocatus ait. Quō fili hoc facere posses? Et puer ait. Tibi faci? est hoc agere q̄ tibi qd̄ cogitas adimplere. Tu em̄ cogitas in libro tuo mysteriū trinitatis cōphēdere cū ber tu? sit paruus ad recipiendū et ingeniū tuū q̄s paruu cochlear ad ingredū: et ip̄a trinitas pelag? inelus ad hauriendū statimq; puer disparuit. Aug. aut̄ do gratias egit cognoscēs qm̄ sibi puer ille verū dixit. Ro. ij. **¶** Altitudo diuitiaz sapie et scie dei q̄ incōphēnsibilia sūt iudicia ei? et inuestigabiles vie ei?

¶ Scūda trinitas de q̄ dicitur sum? trariū in aievnitate q̄ qdē potētie se memoria: intelligētia et volūtas. De q̄ dicit pōt q̄ tres vnū sunt. In quib; p̄sistit imago diuine trinitatis vt dicitū est in p̄cedenti parte mysterio secūdo. Circa hāc aut̄ trinitatē q̄ est in aia nostra p̄cipue cōtemplanda sūt tria mysteria.

¶ Prīmū: ē mysteriū nobilis p̄ditōis.

¶ Scōm: ē mysteriū nobil̄ distinctōis.

¶ Tertū: ē mysteriū cōsiderabil̄ p̄fectōis

¶ Prīmū itaq; est mysteriū nobilis p̄ditōis quā vitz h; imago dī in mēte hūana p̄sistēs in trinitate potētiarū. Sicut em̄ dicit brō Bon. in libro de asēssionib; in cōtemplationem imago dei in mēte hūana h; tres p̄ditōes nobilissimas vitz puritatē: integritatē: et luminositatē. **¶** Prīmo h; puritatē. In mēte enim hūana creata est imago dei in omni moda puritate et mēti imp̄sā. Et hec puritas maculat sordibus vicioꝝ. **¶** Scōdo habet integritatē: quia nō solū patrē vlt̄ solū filiū vel solū sp̄m sanctū: sed omēs tres personas rep̄ntat. Nā p̄ memoriā est filis patri: per intelligētiā filio: p̄ voluntatē

vel amorē sp̄m sancto. Et hec integritas imaginis violat p̄ petm̄. Nam homo ex istens in pctō mortali et si mēores vel intel ligat aliqd̄ de deo: nō tñ amat deū. Et sic violata ē integritas imaginis q; deest ter tia p̄sona. Hmōi aut̄ sūt illi de q̄ dicit Paul? ad Ro. j. Cū cognouissent deum nō sic deū glificauerunt aut gratias egerunt: sed euauerunt in cogitationibus suis et obscuratū ē insipies cor eoz: dicētes ei se esse sapientes stulti facti sunt. **¶** Tertio facies dei vel imago in aia hūana sive in mēte h; luminositatē a diuino lumine influxa. Vñ in p̄o. Signatū ē sup nos lumē vult? tui dñe. Hec aut̄ luminositas p̄ peccatū obscurat. Hec Bonauen.

¶ Scūdū est mysteriū notabilis distinctōis. Nā sup illud p̄sā. Signatū est sup nos lumē vult? tui dñe: glo. distinguit triplicē imaginē: sc; imagi nē ḡnerose creatōis: gratiose recreatōis et glōse assimilatiōis. Et hoc etiā declarat Thom. j. par. q̄ xij. ar. iij. **¶** Prīma imago q̄ dī imago generose. i. Nobilis creatōis dī eē in hōse fm̄ q̄ h; naturalē aptitudinē ad intelligendū et amādum deum. **¶** Scōda imago q̄ ē ḡose recreatōis ē fm̄ q̄ hō habitu vlt̄ actu cognoscat et amat deū s; imp̄fecte. Et hec est imago p̄ p̄fectū ratē grē. **¶** Tertia imago q̄ est glōse assimilatiōis est fm̄ q̄ hō actu cognoscat et amat deū p̄fecte. Et sic attendit imago h; similitudinē gl̄ie. Vñ. j. Jo. iij. Scimus qm̄ cū apparuerit: similes ei erimus qm̄ videbim? eū sicut est: et ois q̄ habet spem hanc in eo sacrificat se sicut et ille scūs est. Hec ibi. **¶** Prīma ergo imago inuenit in oibus hoibus. **¶** Scōda in iustis tantum. **¶** Tertia solū in b̄ris. Hec ex tho. vbi s. Vñ dī Aug? xij. de tri. q̄ imago dei in aliqb; ea est obūbiata vt pene nulla sit vt in his q̄ nō habēt vltm̄ rōnis: in alijs obscura et deformis vt in pctōib;: in alijs clara et pulcra vt in iustis. Hec Aug?.

¶ Tertū est mysteriū de cōsiderabilis p̄fectōis. Sicut em̄ declarat subtilis doc. sco. i. j. sen. dif. iij. Perfectionis ma rō imaginis est in mēte qm̄ deū h; p̄ obiecto qm̄ vitz aia meminit dei: intelligit